

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1311/2024
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јоаким Харди, адвокат у ..., против туженог CARGO & SMART д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Душанка Мићин, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 140/24 од 31.01.2024. године, у седници одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 140/24 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 864/23 од 23.11.2023. године, ставом првим изреке одбијено је преиначење тужбе на начин како је тужилац определио у поднеску од 01.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му на име неисплаћених дневница за службена путовања у иностранству исплати укупно износ од 1.600 еура по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од дана пресуђења до дана исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трокове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 140/24 од 31.01.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида исплате поднета је дана 16.09.2021. године, а вредност предмета спора је износ од 188.108,08 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић